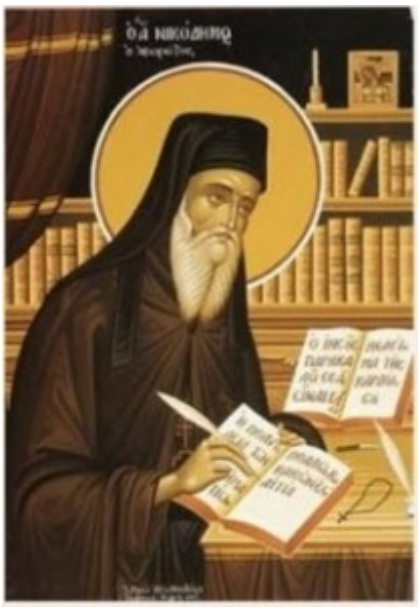
5 Οκτωβρίου 2022

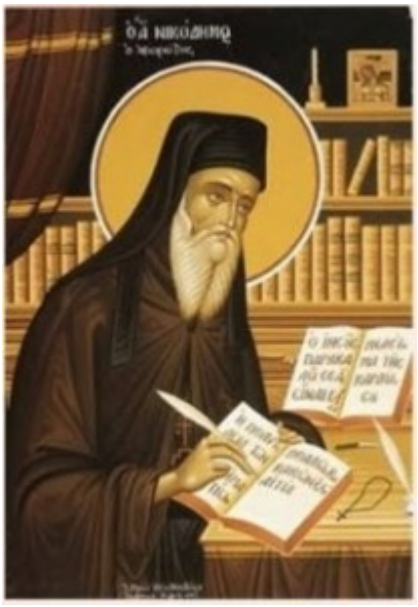
Οἱ κυριότερες ἐντολές τοῦ Εὐαγγελίου (Ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἁγιορείτης)

Ἅγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ἁγ. Νικόδημος Αγιορείτης / Ἅγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ορθοδοξία και Ορθοπραξία

Τοῦ Ὁσίου Νικοδήμου τοῦ Ἁγιορείτου

1. Κάθε χριστιανός ὀφείλει ν᾽ ἀγαπᾶ τό Θεό. Ὀφείλεις ν᾽ ἀγαπᾶς τόν Κύριο καί Θεό σου μ᾽ ὅλη σου τήν καρδιά καί μ᾽ ὅλη σου τήν ψυχή καί μ᾽ ὅλο σου τό νοῦ. Αὐτή εἶναι ἡ πρώτη καί μεγάλη ἐντολή (Ματθ. 22, 37).

Ἂν μ᾽ ἀγαπᾶτε, τηρῆστε τίς ἐντολές μου (Ἰω. 14, 15).

Ὅποιος ἐγκολπώθηκε τίς ἐντολές μου καί τίς ἐκτελεῖ, ἐκεῖνος εἶναι πού μ᾽ ἀγαπᾶ. Καί ὅποιος ἀγαπᾶ ἐμένα, θ᾽ ἀγαπηθεῖ ἀπό τόν Πατέρα μου καί θά τόν ἀγαπήσω κι ἐγώ καί θά φανερώσω μέσα του μυστικά τόν ἑαυτό μου (Ἰω. 14, 21).

Ὅποιος δέν μ᾽ ἀγαπᾶ, δέν τηρεῖ τίς ἐντολές μου (Ἰω. 14, 24).

Ἀγαπᾶτε τό Χριστό, ἄν καί δέν τόν ἔχετε γνωρίσει (Α΄ Πέτρ. 1, 8).

Ὅποιος ἀγαπᾶ τόν Πατέρα, ἀγαπᾶ καί τόν Υἱό, πού γεννήθηκε ἀπό τόν Πατέρα (Α΄ Ἰω. 5, 1).

2. Κάθε χριστιανός ὀφείλει ν᾽ ἀγαπᾶ τόν ἀδελφό του (τόν συνάνθρωπό του).

Δεύτερη ἐντολή, ὅμοια μέ τήν πρώτη, εἶναι τό ν᾽ ἀγαπήσεις τόν συνάνθρωπό σου ὅπως ἀγαπᾶς τόν ἑαυτό σου (Ματθ. 22, 39).

Σᾶς δίνω μιά νέα ἐντολή: Ν᾽ ἀγαπᾶτε ὁ ἕνας τόν ἄλλον. Ὅπως σᾶς ἀγάπησα ἐγώ, ἔτσι ν᾽ ἀγαπᾶτε κι ἐσεῖς ὁ ἕνας τόν ἄλλον (Ἰω. 13, 34).

Ἀπ᾽ αὐτό τό γνώρισμα θά μάθουν ὅλοι οἱ ἄπιστοι πώς εἶστε μαθητές μου, ἄν δηλαδή ἔχετε ἀγάπη μεταξύ σας (Ἰω. 13, 35).

Χρέος ἄλλο νά μήν ἀφήνετε σέ κανένα, ἐκτός ἀπό τήν ἀγάπη πού ὀφείλετε ὁ ἕνας στόν ἄλλον. Ἐπειδή ἐκεῖνος πού ἀγαπᾶ τόν ἀδελφό του, ἔχει ἐκπληρώσει ὅλο τό νόμο τοῦ Θεοῦ. Κι αὐτό, γιατί τό «μή μοιχεύσεις», «μή φονεύσεις», «μήν κλέψεις», [«μήν ψευδομαρτυρήσεις»], «μήν ἐπιθυμήσεις», κι ὅλες οἱ ἄλλες ἐντολές, σ᾽ αὐτή τήν ἐντολή συνοψίζονται καί περιλαμβάνονται: Στό ν᾽ ἀγαπήσεις τόν συνάνθρωπό σου σάν τόν ἑαυτό σου (Ρωμ. 13, 8-9).

Ἀγαπῆστε μέ καθαρή καρδιά ὁ ἕνας τόν ἄλλον (Α΄ Πέτρ. 1, 22).

Νά ἀγαπᾶτε τούς ἀδελφούς σας (Α΄ Πέτρ. 2, 17).

Ἂν τόσο πολύ μᾶς ἀγάπησε ὁ Θεός, ὀφείλουμε κι ἐμεῖς νά ἀγαποῦμε ὁ ἕνας τόν ἄλλον (Α᾽ Ἰω. 4, 11).

Ὅποιος δέν ἀγαπᾶ τόν ἀδελφό του, αὐτός βρίσκεται σέ κατάσταση πνευματικοῦ θανάτου (Α᾽ Ἰω. 23, 14).

Νά πῶς μάθαμε τί εἶναι ἀγάπη: Ὅπως ὁ Χριστός πρόσφερε τή ζωή Του στό θάνατο

γιά χάρη μας, ἔτσι κι ἐμεῖς ὀφείλουμε νά προσφέρουμε καί τή ζωή μας ἀκόμη γιά τούς ἀδελφούς μας (Α΄ Ἰω. 3, 16).

Παιδιά μου, ἄς μήν ἀγαποῦμε μέ τά λόγια μόνο καί μέ τή γλώσσα, ἀλλά ἔμπρακτα καί ἀληθινά (Α΄ Ἰω. 3, 18).

Ὅποιος ἀγαπᾶ τό Θεό, αὐτός ἀγαπᾶ καί τόν ἀδελφό του (Α΄ Ἰω. 4, 21).

3. Οἱ χριστιανοί ὀφείλουν νά μήν ἔχουν διαμάχες οὔτε νά νιώθουν μνησκακία καί μίσος κατά τῶν ἀδελφῶν τους, ἀλλά κι ἄν ἀκόμα παρεξηγηθοῦν μεταξύ τους, ὀφείλουν γρήγορα νά συμφιλιωθοῦν.

Ὅποιος χριστιανός ὀργίζεται ἐναντίον τοῦ ἀδελφοῦ του χωρίς εὔλογη ἀφορμή, εἶναι ὑπόδικος στό τοπικό δικαστήριο. Καί ὅποιος πεῖ τόν ἀδελφό του «ρακά», δηλαδή «ἀνόητε», εἶναι ὑπόδικος στό ἀνώτατο δικαστήριο. Καί ὅποιος πεῖ τόν ἀδελφό του «βλάκα», αὐτός θά καταδικαστεῖ στή φωτιά τῆς κολάσεως (Ματθ. 5, 22).

Ἄν πᾶς στήν ἐκκλησία γιά νά δώσεις κάποια προσφορά, καί ἐκεῖ θυμηθεῖς ὅτι ὁ ἀδελφός σου εἶναι λυπημένος μαζί σου, ἄφησε ἐκεῖ, μπροστά στήν Ἐκκλησία, τήν προσφορά σου, πήγαινε νά συμφιλιωθεῖς πρῶτα μέ τόν ἀδελφό σου καί ὕστερα ἔλα νά προσφέρεις τό δῶρο σου (Ματθ. 5, 23-24).

Κοίταξε νά συμφιλιωθεῖς γρήγορα μέ τόν ἀδελφό σου μέ τόν ὁποῖο βρίσκεται σέ ἀντιδικία, ὅσο ἀκόμα εἶστε στή στράτα τῆς ἐδῶ ζωῆς (Ματθ. 5, 25).

Ὅποιος νομίζει πώς μπορεῖ νά εἶναι φιλόνικος, ἄς ξέρει πώς οὔτε ἐγώ οὔτε οἱ Ἐκκλησίες τοῦ Θεοῦ ἔχουν τέτοια συνήθεια, δηλαδή νά φιλονικοῦμε (Α’ Κορ. 11, 16).

Ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ δέν πρέπει νά φιλονικεῖ, ἀλλά πρέπει νά εἶναι ἥπιος ἀπέναντι σέ ὅλους, διδακτικός, ἀνεξίκακος (Β’ Τιμ. 2, 24).

Ἡ δύση τοῦ ἡλίου νά μή σᾶς βρίσκει ποτέ ὀργισμένους (Ἐφεσ. 4, 26).

Ὅποιος μισεῖ τόν ἀδελφό του βρίσκεται στό σκοτάδι, καί πορεύεται μέσα στό σκοτάδι, καί ποῦ πάει δέν ξέρει, γιατί τό σκοτάδι ἔχει τυφλώσει τά μάτια του (Α’ Ἰω. 2, 11).

Καθένας πού μισεῖ τόν ἀδελφό του εἶναι φονιάς. Καί ξέρετε πώς κανένας φονιάς δέν ἔχει συμμετοχή στήν αἰώνια ζωή (Α’ Ἰω. 3, 15).

4. Οἱ χριστιανοί ὀφείλουν νά μή βλέπουν μέ περιέργεια καί ἐπιθυμία.

Ἐγώ σᾶς λέω ὅτι κάθε ἄνθρωπος πού βλέπει γυναίκα μέ πονηρή ἐπιθυμία, ἔχει ἤδη σχεδόν διαπράξει μοιχεία μ᾽ αὐτή μέσα στήν καρδιά του (Ματθ. 5, 28).

Ὅλα ὅσα ἀνήκουν στόν κόσμο – οἱ ἁμαρτωλές ἐγωϊστικές ἐπιθυμίες, ἡ λαχτάρα ν᾽ ἀποκτήσουμε ὅ, τι βλέπουν τά μάτια μας καί ἡ ὑπεροψία ἀπό τήν κατοχή τοῦ πλούτου – δέν προέρχονται ἀπό τό Θεό Πατέρα, ἀλλ᾽ ἀπό τόν ἁμαρτωλό κόσμο. Ὁ κόσμος ὅμως περνᾶ καί χάνεται. Καί μαζί του χάνονται ὅλα ὅσα ἐπιθυμοῦν νά κατέχουν οἱ ἄνθρωποι. Ἐκεῖνος ὅμως πού ἐκτελεῖ τό θέλημα τοῦ Θεοῦ, θά ζήσει αἰώνια (Α᾽ Ἰω. 2, 16-17).

5. Οἱ χριστιανοί ὀφείλουν νά μήν ὀρκίζονται, οὔτε ἀληθινά οὔτε στά ψέματα.

Ἐγώ σᾶς λέω νά μήν ὀρκίζεστε καθόλου. Οὔτε στόν οὐρανό, γιατί εἶναι ὁ θρόνος τοῦ Θεοῦ. Οὔτε στή γῆ, γιατί εἶναι τό σκαμνί ὅπου πατοῦν τά πόδια του. Οὔτε στά Ἱεροσόλυμα, γιατί εἶναι ἡ πόλη τοῦ Θεοῦ, τοῦ μεγάλου βασιλιά. Οὔτε στό κεφάλι σας νά ὀρκιστεῖτε, γιατί δέν μπορεῖτε νά κάνετε οὔτε μιά τρίχα του ἄσπρη ἤ μαύρη. Ὁ λόγος σας ἄς εἶναι ἁπλά «ναί» καί «ὄχι». Ὅ,τι περισσότερο πεῖτε ἀπό τό «ναί» καί τό «ὄχι», προέρχεται ἀπό τόν πονηρό διάβολο (Ματθ. 5, 34-37).

Προπαντός, ἀδελφοί μου, νά μήν ὀρκίζεστε οὔτε στόν οὐρανό οὔτε στή γῆ οὔτε πουθενά ἀλλοῦ. Ἀλλ᾽ ἄς εἶναι τό «ναί» σας πραγματικό «ναί» καί τό «ὄχι» σας πραγματικό «ὄχι», γιά νά μή βρεθεῖτε κατηγορούμενοι στήν τελική κρίση (ἤ καί γιά νά μήν πέσετε σέ ὑποκρισία καί ψευδολογία) (Ἰακ. 5, 12).

6. Οἱ χριστιανοί ὀφείλουν νά μήν εἶναι ἐκδικητικοί, οὔτε ν᾽ ἀνταποδίδουν κακό στό κακό.

Ἐγώ σᾶς λέω νά μήν ἀντιστέκεστε στόν κακό ἄνθρωπο. Ἀλλ᾽ ἄν κάποιος σέ χτυπήσει στό ἕνα μάγουλο, ἐσύ γύρισέ του καί τό ἄλλο γιά νά στό χτυπήσει κι αὐτό (Ματθ. 5, 39).

Ἄν κάποιος θελήσει νά σέ πάρει ἀγγαρεία γιά ἕνα χιλιόμετρο, ἐσύ πήγαινε μαζί του δύο (Ματθ. 5, 41).

Νά προσεύχεστε γιά κείνους πού σᾶς καταριοῦνται, νά εὐεργετεῖτε ἐκείνους πού σᾶς μισοῦν, καί νά παρακαλεῖτε τό Θεό γιά κείνους πού σᾶς πειράζουν καί σᾶς καταδιώκουν (Ματθ. 5, 44).

Ἄν κάποιος σᾶς κάνει κακό, μήν τοῦ τό ἀνταποδίδετε. (Ρωμ. 12, 17).

Μή ζητᾶτε, ἀδελφοί, νά ὑπερασπίζετε μέ ἐκδικήσεις τόν ἑαυτό σας, ἀλλά δώσετε τόπο στήν ὀργή τοῦ Θεοῦ,πού θά ἔρθει καί θά πάρει ἐκδίκηση στήν ὥρα τῆς κρίσεως (Ρωμ. 12, 19).

Ἄν πεινᾶ ὁ ἐχθρός σου, δίνε του νά τρώει. Ἄν διψᾶ, δίνε του νά πίνει (Ρωμ. 12, 20).

Μήν ἀφήνεις νά σέ νικήσει τό κακό, ἀλλά νά νικᾶς τό κακό μέ τήν καλή σου διαγωγή (Ρωμ. 12, 21).

Νά μήν ἀντιδρᾶτε στό κακό μέ κακό καί στή βρισιά μέ βρισιά, ἀλλά τό ἀντίθετο. Στίς βρισιές δηλαδή νά ἀντιδρᾶτε μέ εὐλογίες (Α’ Πετρ. 3, 9).
Ἀγαπητέ, νά μήν παίρνεις γιά πρότυπο τό κακό, ἀλλά τό καλό. Ὅποιος κάνει τό καλό εἶναι παιδί τοῦ Θεοῦ. Ὅποιος κάνει τό κακό δέν ἔχει γνωρίσει τό Θεό (Γ’ Ἰω. 11).

7. Οἱ χριστιανοί ὀφείλουν νά μήν πηγαίνουν διόλου σέ δικαστήρια γιά τήν ἐπίλυση τῶν διαφορῶν τους. Ἄν ὅμως κάποτε παραστεῖ σχετική ἀνάγκη, ἄς προτιμήσουν νά βάλουν κριτή στή διαφορά τους ἕναν ἄνθρωπο τῆς Ἐκκλησίας, παρά νά καταφύγουν στά κοσμικά δικαστήρια.

Ἄν κάποιος θέλει νά σέ πάει στό δικαστήριο γιά νά σοῦ πάρει τό σακάκι, ἄφησέ του καί τό πανωφόρι (Ματθ. 5, 40).

Καί μόνο τό γεγονός, ἀδελφοί, ὅτι ἔχετε δίκες μεταξύ σας, ἀποτελεῖ ἤδη πλήρη ἀποτυχία σας. Ἄς προτιμᾶτε νά εἶστε οἱ ἀδικημένοι καί ζημιωμένοι, παρά ν᾽ ἀδικεῖτε καί νά ζημιώνετε τούς ἄλλους, καί μάλιστα τούς ἀδελφούς σας χριστιανούς. Ἤ μήπως δέν ξέρετε ὅτι ἄνθρωποι ἄδικοι δέν θά κληροομήσουν τή βασιλεία τοῦ Θεοῦ; Μήν ἔχετε αὐταπάτες: Στή βασιλεία τοῦ Θεοῦ δέν ἔχουν θέση οὔτε πόρνοι οὔτε φιλάργυροι οὔτε μοιχοί οὔτε θηλυπρεπεῖς οὔτε σοδομίτες οὔτε κλέφτες οὔτε πλεονέκτες οὔτε μέθυσοι οὔτε κατήγοροι οὔτε ἅρπαγες (Α’ Κορ. 6, 7-9).

Ὅταν κάποιος ἔχει μιά διαφορά μ᾽ ἕναν ἄλλο χριστιανό, πῶς τολμᾶ νά καταφεύγει στήν κρίση τῶν ἄδικων κοσμικῶν δικαστῶν καί ὄχι στήν κρίση καί τή διαιτησία τῶν μελῶν τῆς ἐκκλησιαστικῆς μας κοινότητας; (Α’ Κορ. 6, 1).

8. Οἱ χριστιανοί ὀφείλουν νά μήν κατακρίνουν.

Μήν κατακρίνετε τούς ἄλλους, γιά νά μήν κατακριθεῖτε κι ἐσεῖς ἀπό τό Θεό. Μέ τό κριτήριο πού κρίνετε θά κριθεῖτε, καί μέ τό μέτρο πού μετρᾶτε θά μετρηθεῖτε. Γιατί βλέπεις τό σκουπιδάκι πού εἶναι στό μάτι τοῦ ἀδελφοῦ σου καί δέ νιώθεις ὁλόκληρο δοκάρι πού εἶναι στό δικό σου μάτι; (Ματθ. 7, 1-3).

Ἔνοχος καί ἀνυπολόγητος εἶσαι, ἄνθρωπέ μου, ἐσύ πού γίνεσαι κριτής τῶν ἄλλων. Γιατί, κρίνοντας τόν ἄλλο, καταδικάζεις τόν ἴδιο τόν ἑαυτό σου, ἀφοῦ κι ἐσύ κάνεις τά ἴδια κακά πού κάνει ἐκεῖνος (Ρωμ. 2, 1).

Μήν κάνετε, ἀδελφοί, καμιά κρίση πρίν ἀπό τόν καιρό τῆς δευτέρας παρουσίας τοῦ Κυρίου. Ἐκεῖνος θά ρίξει τότε φῶς σέ ὅσα ἔργα εἶναι τώρα κρυμμένα στό σκοτάδι, καί θά φανερώσει τούς κρυφούς λογισμούς τῶν καρδιῶν τῶν ἀνθρώπων (Α’ Κορ. 4, 5).

Μήν κακολογεῖτε καί κατηγορεῖτε ὁ ἕνας τόν ἄλλον, ἀδελφοί. Ὅποιος κατηγορεῖ ἤ κατακρίνει τόν ἀδελφό του, κατηγορεῖ καί κατακρίνει τόν ἴδιο τό νόμο τοῦ Θεοῦ. Κι ὅταν κρίνεις τό νόμο τοῦ Θεοῦ, δέν εἶσαι τηρητής καί ὑποκείμενος στό νόμο, ἀλλά κριτής καί ἀνώτερός του. Ἕνας εἶναι ὁ νομοθέτης καί ὁ κριτής, ὁ Χριστός, πού ἔχει τή δύναμη νά σώσει τόν ἄνθρωπο ἤ νά τόν κολάσει. Ἐνῶ ἐσύ ποιός εἶσαι πού κρίνεις τόν ἄλλο; (Ἰακ. 4, 11-12).

9. Ἄν οἱ χριστιανοί δέν συγχωροῦν τά σφάλματα τῶν ἀδελφῶν τους, οὔτε ὁ Θεός θά συγχωρήσει τά δικά τους σφάλματα.

Ἄν ἐσεῖς συγχωρήσετε τά σφάλματα τῶν ἄλλων ἀνθρώπων, θά συγχωρήσει καί τά δικά σας σφάλματα ὁ ἐπουράνιος Πατέρας σας. Ἄν ὅμως δέν συγχωρήσετε τά σφάλματα τῶν ἄλλων, οὔτε τά δικά σας σφάλματα θά συγχωρήσει ὁ ἐπουράνιος Πατέρας (Ματθ. 6, 14-15).

Οὐράνιε Πατέρα, χάρισέ μας τά χρέη τῶν ἁμαρτιῶν μας, καθώς κι ἐμεῖς τά χαρίζουμε στούς δικούς μας ὀφειλέτες (ὅσους μᾶς ἔχουν ἀδικήσει) (Ματθ. 6, 12).

«Κακέ δοῦλε, σοῦ χάρισα ὅλο σου τό χρέος, δέκα χιλιάδες τάλαντα (ὑπέρογκο ποσό), ἐπειδή μέ παρακάλεσες. Δέν ἔπρεπε κι ἐσύ νά σπλαχνιστεῖς τό σύνδουλό σου, ὅπως ἐγώ σπλαχνίστηκα ἐσένα, καί νά τοῦ χαρίσεις τά ἑκατό δηνάρια (ἀσήμαντο ποσό) πού σοῦ χρωστοῦσε;» Καί ὀργίστηκε ὁ Κύριος του καί παρέδωσε τό δοῦλο ἐκεῖνο στούς βασανιστές, ὥσπου νά ξεπληρώσει ὅλο του τό χρέος. Ἔτσι θά κάνει καί σέ σᾶς ὁ οὐράνιος Πατέρας μου, ἄν δέν συγχωρήσετε μ᾽ ὅλη σας τήν καρδιά τά σφάλματα τῶν ἀδελφῶν σας (Ματθ. 18, 32-35).

Ὅταν στέκεστε νά προσευχηθεῖτε, νά συγχωρεῖτε ὅποιο παράπονο ἤ λύπη ἔχετε

ἐναντίον κάποιου ἀδελφοῦ σας, γιά νά συγχωρήσει καί ὁ οὐράνιος Πατέρας σας τά δικά σας σφάλματα (Μάρκ. 11, 25).

Ἄν ὁ ἀδελφός σου σοῦ κάνει κακό, ἐπιτίμησέ τον. Κι ἄν μετανοήσει, συγχώρεσέ τον. Ἀλλά κι ἄν ἑφτά φορές τή μέρα σοῦ κάνει κακό, κι ἔρθει ἄλλες τόσες καί σοῦ πεῖ «μετανοῶ», συγχώρεσέ τον (Λουκ. 17, 3-4).

10. Οἱ χριστιανοί ὀφείλουν νά κάνουν ἐλεημοσύνες, ἀλλά καί νά προσεύχονται καί νά νηστεύουν, ὄχι ὅμως ὑποκριτικά, γιά νά τούς δοξάσουν δηλαδή καί νά τούς ἐπαινέσουν οἱ ἄνθρωποι, ἀλλά μόνο γιά τό Θεό.

Προσέχετε νά μήν κάνετε τήν ἐλεημοσύνη σας μπροστά στούς ἀνθρώπους, γιά νά σᾶς βλέπουν καί νά σᾶς θαυμάζουν. Ἀλλιῶς, μήν περιμένετε ἀνταμοιβή ἀπό τόν οὐράνιο Πατέρα σας. Ὅταν λοιπόν ἐσύ κάνεις ἐλεημοσύνη, κάνε την τόσο κρυφά, πού τό ἀριστερό σου χέρι νά μήν ξέρει τί κάνει τό δεξί (Ματθ. 6, 1 καί 3).

Ὅταν προσεύχεσαι χριστιανέ, νά μήν εἶσαι σάν τούς ὑποκριτές, πού τούς ἀρέσει νά στέκονται καί νά προσεύχονται ἐπιδεικτικά στίς ἐκκλησίες καί στά σταυροδρόμια, γιά νά δείξουν στούς ἀνθρώπους ὅτι προσεύχονται. Σᾶς βεβαιώνω πώς αὐτή εἶναι ὅλη ἡ ἀνταμοιβή τους. Ἐσύ, ἀντίθετα, ὅταν προσεύχεσαι, μπές στόν πιό ἀπόκρυφο χῶρο σου (δηλαδή τήν καρδιά), κλεῖσε τή πόρτα (δηλαδή τίς αἰσθήσεις) καί προσευχήσου μυστικά στόν κρυμένο καί ἀόρατο Πατέρα σου. Κι Ἐκεῖνος, πού βλέπει τίς κρυφές πράξεις, θά σέ ἀνταμείψει φανερά (Ματθ. 6, 5-6).

Ὅταν νηστεύετε, νά μή γίνεστε σκυθρωποί, ὅπως οἱ ὑποκριτές, πού ἀλλοιώνουν κατάλληλα τήν ὄψη τους γιά νά δείξουν στούς ἀνθρώπους ὅτι νηστεύουν. Σᾶς βεβαιώνω πώς αὐτοί παίρνουν ἐδῶ μόνο τήν ἀμοιβή τους, ἀπό τόν ἔπαινο τῶν ἀνθρώπων. Ἐσύ ἀντίθετα, ὅταν νηστεύεις, περιποιήσου τά μαλλιά σου καί νίψε τό πρόσωπό σου, γιά νά μή δείξεις στούς ἀνθρώπους τή νηστεία σου, ἀλλά μόνο στό Θεό καί Πατέρα σου, πού βλέπει τίς κρυφές πράξεις. Καί ὁ Πατέρας σου, πού βλέπει τίς κρυφές πράξεις, θά σοῦ τό ἀνταποδώσει φανερά (Ματθ. 6, 16-18).

11. Οἱ χριστιανοί ὀφείλουν νά φροντίζουν γιά τήν ἀπόκτηση ὄχι ἐπίγειων ἀλλά οὐράνιων θησαυρῶν. Καί οἱ πλούσιοι οφείλουν νά κλαῖνε καί νά θρηνοῦν γιά τά πλούτη τους, παρά νά ὑπολογίζουν σ᾽ αὐτά.

Μή μαζεύετε πλούτη πάνω στή γῆ, ὅπου τά ἀφανίζουν ὁ σκόρος καί ἡ σκουριά, κι ὅπου οἱ κλέφτες κάνουν διαρρήξεις καί τά κλέβουν. Νά μαζεύετε θησαυρούς οὐράνιους, πού δέν τούς ἀφανίζουν οὔτε ὁ σκόρος οὔτε ἡ σκουριά, καί πού οἱ κλέφτες δέν μποροῦν νά κάνουν διάρρηξη καί νά τούς κλέψουν. Γιατί ὅπου εἶναι τά πλούτη σας, ἐκεῖ θά εἶναι προσκολλημένη καί ἡ καρδιά σας (Ματθ. 6, 19-21).

Ἀλλοίμονο σέ σᾶς τούς πλουσίους, γιατί ἔχετε στόν κόσμο τοῦτο τήν παρηγοριά σας ἀπό τόν πλοῦτο, καί γι᾽ αὐτό δέν σᾶς μένει ν᾽ ἀπολαύσετε τίποτα στήν ζωή (Λουκ. 6, 24).

Σᾶς βεβαιώνω ὅτι δύσκολα θά μπεῖ πλούσιος στή βασιλεία τῶν οὐρανῶν (Ματθ. 19, 23).

Πουλῆστε τά ὑπάρχοντά σας καί δῶστε ἐλεημοσύνη στούς φτωχούς. Ἀποκτῆστε πορτοφόλια πού δέν παλιώνουν, καί πλούτη στόν οὐρανό πού δέν σώνονται ποτέ, καί πού οὔτε κλέφτης τά ἀγγίζει οὔτε σκόρος τά καταστρέφει (Λουκ. 12, 33).

Ὁ καθένας ἀπό σᾶς πού δέν ἀπαρνιέται ὅ,τι ἔχει στή ζωή αὐτή, δέν μπορεῖ νά εἶναι μαθητής μου (Λουκ. 14, 33).

Στούς πλούσιους αὐτοῦ ἐδῶ τοῦ κόσμου νά παραγγέλλεις νά μήν ὑπερηφανεύονται οὔτε νά στηρίζουν τίς ἐλπίδες τους σέ κάτι ἀβέβαιο, ὅπως ὁ πλοῦτος, ἀλλά στό ζωντανό Θεό, πού μᾶς δίνει πλουσιοπάροχα ὅλα τ᾽ ἀγαθᾶ, γιά νά τ᾽ ἀπολαμβάνουμε (Α᾽ Τιμ. 6, 17).

Ἀκοῦστε με κι ἐσεῖς οἱ πλούσιοι. Κλάψτε καί θρηνῆστε γιά τίς συμφορές πού σᾶς περιμένουν. Ὁ πλοῦτος σας σάπισε καί τά ροῦχα σας τά ᾽φαγε ὁ σκόρος. Τό χρυσάφι καί τό ἀσήμι σας κατασκούριασαν, καί ἡ σκουριά τους θά εἶναι μάρτυρας ἐναντίον σας καί θά καταφάει τίς σάρκες σας σάν τή φωτιά. Κι ἐνῶ πλησιάζει ἡ κρίση, ἐσεῖς μαζεύετε θησαυρούς (Ἰακ. 5, 1-3).

Νά, κραυγάζει ὁ μισθός τῶν ἐργατῶν πού θέρισαν τά χωράφια σας, κι ἐσεῖς τούς τόν στερήσατε. Καί οἱ κραυγές τῶν ἀδικημένων θεριστῶν ἔφτασαν ὥς τ᾽ αὐτιά τοῦ παντοδύναμου Κυρίου (Ἰακ. 5, 4).

12. Οἱ χριστιανοί ὀφείλουν νά μή μεριμνοῦν γιά τ᾽ ἀγαθά τῆς γῆς, οὔτε ν᾽ ἀγαποῦν τόν κόσμο καί τά κοσμικά πράγματα, ἀλλά νά ἐπιζητοῦν τά αἰώνια καί οὐράνια ἀγαθά.

Μήν ἔχετε ἄγχος καί μήν ἀρχίσετε νά λέτε «τί θά φᾶμε;» ἤ «τί θά πιοῦμε;» ἤ «τί θά φορέσουμε;» ἐπειδή γιά ὅλ᾽ αὐτά ἀγωνιοῦν οἱ ἄπιστοι μόνο (Ματθ. 6, 31-32).

Νά ζητᾶτε πρῶτα ἀπ᾽ ὅλα τή βασιλεία τοῦ Θεοῦ καί τήν ἐπικράτηση τοῦ θελήματός Του, καί ὅλ᾽ αὐτά θά σᾶς δοθοῦν ἀπό τό Θεό σάν χάρισμα, χωρίς νά τά ζητᾶτε (Ματθ. 6, 33).

Τοῦτο σᾶς λέω, ἀδελφοί, ὅτι ὁ καιρός τῆς ἐπίγειας ζωῆς εἶναι λιγοστός, ἔτσι ὥστε καί ὅσοι ἔχουν γυναῖκες νά ζοῦν σάν νά μήν ἔχουν, νά μήν εἶναι δηλαδή

προσκολλημένοι σ᾽ αὐτές. Κι ἐκεῖνοι πού κλαῖνε καί θλίβονται γιά πράγματα τοῦ παρόντος κόσμου, νά ζοῦν σάν νά μήν ἔχει συμβεῖ κάτι θλιβερό. Καί ὅσοι δοκιμάζουν χαρές, νά ζοῦν σάν νά μήν ἔχουν λόγο νά χαίρονται. Καί ὅσοι ἀγοράζουν ὑλικά πράγματα, νά ἀντιμετωπίζουν τ᾽ ἀγορασμένα σάν νά μήν πρόκειται νά τ᾽ ἀπολαύσουν. Καί ὅσοι ἀσχολοῦνται μέ τ᾽ ἀγαθά τοῦ κόσμου τούτου, ν᾽ ἀποφεύγουν κάθε ὑπέρμετρη ἀπόλαυσή τους καί μόνο στ᾽ ἀναγκαῖα νά ἀρκοῦνται. Γιατί ἡ σημερινή μορφή αὐτοῦ ἐδῶ τοῦ κόσμου δέν θά κρατήσει πολύ, ἀλλά περνᾶ καί φεύγει συνεχῶς (Α’ Κορ. 7, 29-31).

Ἐμεῖς οἱ χριστανοί δέν στοχεύουμε σ᾽ αὐτά πού βλέπονται, ἀλλά σ᾽ αὐτά πού δέν βλέπονται μέ τά σωματικά μάτια. Γιατί ὅσα βλέπονται εἶναι προσωρινά, ἐνῶ ὅσα δέν βλέπονται εἶναι αἰώνια (Β’ Κορ. 4, 18).

Ἐμεῖς εἴμαστε πολίτες τ᾽ οὐρανοῦ, ἀπ᾽ ὅπου περιμένουμε νά ἔρθει καί νά μᾶς λυτρώσει ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός (Φιλιπ. 3, 20).

Ἐμεῖς οἱ χριστιανοί δέν ἔχουμε σ᾽ αὐτό τόν κόσμο τή μόνιμη πατρίδα μας, ἀλλά λαχταροῦμε τή μελλοντική οὐράνια πατρίδα (Ἑβρ. 13, 14).

Προδότες τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ! Δέν ξέρετε ὅτι ἡ ἀγάπη γιά τόν ἁμαρτωλό κόσμο εἶναι ἔχθρα ἐναντίον τοῦ Θεοῦ; Ὅποιος λοιπόν θέλει νά εἶναι φίλος τοῦ κόσμου, γίνεται ἐχθρός τοῦ Θεοῦ (Ἰακ. 4, 4).

Ἀγαπητοί, μήν ἀγαπᾶτε τόν κόσμο, μήτε ὅσα εἶναι τοῦ κόσμου. Ἄν κάποιος ἀγαπᾶ τόν κόσμο, δέν ἔχει μέσα του τήν ἀγάπη γιά τόν οὐράνιο Πατέρα (Α’ Ἰω. 2, 15).

13. Οἱ χριστιανοί ὀφείλουν νά μήν εἶναι ὑπερήφανοι, ἀλλά νά εἶναι ταπεινοί καί ν᾽ ἀγαποῦν ταπεινά.

Ὅποιος ταπεινώσει τόν ἑαυτό του σάν τό παιδάκι τοῦτο, αὐτός εἶναι μεγαλύτερος ἀπ᾽ ὅλους στή βασιλεία τῶν οὐρανῶν (Ματθ. 18, 4).

Ὅποιος ὑψώσει τόν ἑαυτό του θά ταπεινωθεῖ. Καί ὅποιος ταπεινώσει τόν ἑαυτό του θά ὑψωθεῖ (Ματθ. 23, 12).

Ἀδελφοί, νά μήν εἶστε φαντασμένοι, ἀλλά νά συγκαταβαίνετε στούς ἁπλοϊκούς καί ταπεινούς χριστιανούς, καί νά τούς συναναστρέφεστε, συμμεριζόμενοι τήν ἀσημότητά τους (Ρωμ. 12, 16).

Μέ ταπεινοφροσύνη ἄς θεωρεῖ ὁ καθένας τόν ἄλλον ἀνώτερό του (Φιλιπ. 2, 3).

Ταπεινωθεῖτε μπροστά στόν Κύριο, κι Ἐκεῖνος θά σᾶς ὑψώσει (Ἰακ. 4, 10).

Οἱ νεώτεροι νά ὑποτάσσεστε στούς πρεσβυτέρους. Κι ὅλοι μαζί, ὑποτασσόμενοι ὁ ἕνας στόν ἄλλο, ζωστεῖτε τήν ταπεινοφροσύνη. Γιατί ὁ Θεός ἐναντιώνεται στούς ὑπερήφανους, στούς ταπεινούς ὅμως δίνει τή χάρη Του. Ταπεινῶστε λοιπόν τούς ἑαυτούς σας κάτω ἀπό τή δύναμη τοῦ Θεοῦ, γιά νά σᾶς ὑψώσει τήν ὥρα τῆς κρίσεως (Α’ Πέτρ. 5, 5-6).

14. Οἱ χριστιανοί ὀφείλουν ν᾽ ἀντιμετωπίζουν μέ ὑπομονή ὅλες τίς θλίψεις πού τούς βρίσκουν.

Ἐκεῖνος πού θά ὑπομείνει ὡς τό τέλος τίς δοκιμασίες, αὐτός μόνο θά σωθεῖ (Ματθ. 24, 13).

Μέ τήν ὑπομονή σας θά σώσετε τίς ψυχές σας (Λουκ. 21, 19).

Ἡ θλίψη φέρνει σιγά-σιγά τήν ὑπομονή, ἡ ὑπομονή τή σταθερότητα στήν ἀρετή, καί ἡ σταθερότητα στήν ἀρετή τήν ἐλπίδα στό Θεό (Ρωμ. 5, 3-4).

Νά ἔχετε ὑπομονή στίς δοκιμασίες (Ρωμ. 12, 11).

Ἄν δείχνουμε ὑπομονή στίς θλίψεις, θά βασιλεύσουμε μαζί μέ τό Χριστό στή μέλλουσα ζωή (Β’ Τιμ. 2, 12).

Νά ἐπιδιώκεις τήν ὑπομονή (Α’ Τιμ. 6, 11).

Ἀδελφοί, νά ὑπομένετε μέ καρτερία κάθε παιδαγωγία τοῦ Θεοῦ, γνωρίζοντας πώς ὁ Θεός σᾶς μεταχειρίζεται σάν παιδιά ου (Ἑβρ. 12, 7).

Σᾶς χρειάζεται ὑπομονή, γιά νά κάνετε σταθερά τό θέλημα τοῦ Θεοῦ καί νά πάρετε τήν ἀμοιβή πού σᾶς ὑποσχέθηκε (Ἑβρ. 10, 36).

Μέ ὑπομονή ἄς τρέχουμε τόν ἀγώνα πού ἔχουμε μπροστά μας (Ἑβρ. 12, 1).

Καλότυχος εἶναι ὁ χριστιανός πού σηκώνει μέ ὑπομονή τίς δοκιμασίες, γιατί, ἀφοῦ ὑποστεῖ μέ ἐπιτυχία τίς δοκιμασίες, θά κερδίσει τό βραβεῖο τῆς αἰώνιας ζωῆς, πού ὑποσχέθηκε ὁ Θεός σ᾽ ὅσους Τόν ἀγαποῦν (Ἰακ. 1, 12).

Ἡ ὑπομονή σας ἄς εἶναι ἀκλόνητη καί διαρκής, γιά νά γίνετε τέλειοι καί ὁλοκληρωμένοι καί νά μήν ὑστερεῖτε σέ τίποτα (Ἰακ. 1, 4).

Κάνετε ὅ,τι μπορεῖτε, ἀδελφοί, γιά νά προσθέσετε πάνω στήν αὐτοκυριαρχία τήν ὑπομονή, καί πάνω στήν ὑπομονή τήν εὐσέβεια (Β’ Πέτρ. 1, 6).

Ἐδῶ θά φανεῖ ἡ ὑπομονή ὅσων ἀνήκουν στό λαό τοῦ Θεοῦ (Ἀποκ. 14, 12).

15. Οἱ χριστανοί ὀφείλουν νά μήν παραδίδονται στίς κοσμικές φροντίδες καί τίς ὑλικές ἀπολαύσεις, οὔτε νά ζοῦν μέ ἀμέλεια καί πνευματική ραθυμία, ἀλλά νά βρίσκονται πάντοτε σέ πνευματική ἐγρήγορση καί ἑτοιμότητα, περιμένοντας τήν ὥρα τοῦ θανάτου καί τῆς κρίσεως τοῦ Θεοῦ.

Νά ἀγρυπνεῖτε, γιατί δέν ξέρετε ποιά ὥρα θά ἔρθει ὁ Κύριός σας. Καί νά ξέρετε τοῦτο: Ἄν γνώριζε ὁ ἰδιοκτήτης ἑνός σπιτιοῦ ποιά ὥρα τῆς νύχτας θά ᾽ρθει ὁ κλέφτης, θά ξαγρυπνοῦσε καί δέν θ᾽ ἄφηνε νά διαρρήξουν τό σπίτι του. Γι᾽ αὐτό κι ἐσεῖς νά εἶστε πάντοτε ἕτοιμοι, γιατί ὁ Υἱός τοῦ Ἀνθρώπου θά ἔρθει τήν ὥρα πού δέν Τόν περιμένετε (Μτθ. 24, 42-44).

Σέ ὅλους σας τό λέω: Ἀγρυπνεῖτε! (Μαρκ. 13, 37).

Ἀγρυπνεῖτε καί προσεύχεστε, γιά νά μή σᾶς νικήσει ὁ πειρασμός. Τό πνεῦμα σας εἶναι πρόθυμο, ἡ σάρκα σας ὅμως ἀδύναμη (Μαρκ. 14, 38).

Ἡ μέση σας ἄς εἶναι ζωσμένη καλά (δηλαδή νά εἶστε ἕτοιμοι) καί τά λυχνάρια σας ἄς εἶναι πάντα ἀναμένα (δηλαδή ὁ νοῦς καί ἡ καρδιά σας πάντα νά βρίσκονται σέ προσοχή καί ἐγρήγορση). Νά μοιάσετε στούς ὑπηρέτες ἐκείνους πού περιμένουν πότε ὁ Κύριός τους θά γυρίσει ἀπό τή γαμήλια τελετή ὥστε, μόλις ἔρθει καί χτυπήσει τήν πόρτα, ἀμέσως νά τοῦ ἀνοίξουν. Μακάριοι εἶναι οἱ ὑπηρέτες ἐκεῖνοι πού, ὅταν ἔρθει ὁ Κύριός τους, θά τούς βρεῖ ν᾽ ἀγρυπνοῦν καί νά τόν περιμένουν (Λουκ. 12, 35-37).

Προσέχετε καλά τούς ἑαυτούς σας. Προσέχετε μήν παραδοθεῖτε στήν κραιπάλη καί στό μεθύσι καί στήν ἀγωνία γιά τίς καθημερινές ἀνάγκες, γιατί θά γίνουν βαριές καί κοιμισμένες ἀπ᾽ αὐτά οἱ καρδιές σας, καί θά σᾶς αἰφνιδιάσει ἔτσι ἡ ἡμέρα τῆς κρίσεως. Γιατί θά ᾽ρθει σάν παγίδα σ᾽ ὅλους τούς ἀνθρώπους πού κατοικοῦν στή γῆ. Νά εἶστε λοιπόν ἄγρυπνοι καί προσεκτικοί, παρακαλώντας κάθε ὥρα καί στιγμή τό Θεό νά σᾶς ἀξιώσει νά γλυτώσετε ἀπ᾽ ὅλα τά φοβερά πού μέλλουν νά συμβοῦν, καί νά παρουσιαστεῖτε ἕτοιμοι μπροστά στόν Υἱό τοῦ ἀνθρώπου (Λουκ. 21, 34-36).

Ἦρθε πιά ἡ ὥρα νά σηκωθοῦμε ἀπό τόν ὕπνο τῆς ἀμέλειας, ἀδελφοί. Γιατί τώρα ἡ τελική σωτηρία βρίσκεται πιό κοντά μας παρά τότε πού πιστέψαμε. Ἡ νύχτα τῆς ἐπίγειας ζωῆς ὅπου νά ᾽ναι φεύγει, καί ἡ μέρα τῆς μελλοντικῆς αἰώνιας ζωῆς κοντεύει νά ἔρθει (Ρωμ. 13, 11-12).

Σήκω πάνω ἐσύ, πού κοιμᾶσαι τόν ὕπνο τῆς ἁμαρτίας, καί ἀναστήσου ἀπό τήν

πνευματική νέκρα, καί θά σέ φωτίσει ὁ Χριστός (Ἐφεσ. 5, 14).
Ἄς μήν κοιμόμαστε, καθώς οἱ ἄλλοι, ἀλλ᾽ ἄς εἴμαστε ἄγρυπνοι καί προσεκτικοί. Ὅσοι κοιμοῦνται, τή νύχτα κοιμοῦνται. Καί ὅσοι μεθοῦν, τή νύχτα μεθοῦν. Ἐμεῖς οἱ χριστιανοί ὅμως, σάν ἄνθρωποι τῆς ἡμέρας, ἄς εἴμαστε προσεκτικοί (Α’ Θεσ. 5, 6-8).

Μή σβύνετε μέ τήν ἀμέλεια τά χαρίσματα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος πού ἔχετε (Α’ Θεσ. 5, 19).

Μήν εἶστε ὀκνηροί σ᾽ ὅ,τι πρέπει νά δείχνετε προθυμία καί ζῆλο. Νά ἔχετε φλογερό πνευματικό ἐνθουσιασμό, νά ὑπηρετεῖτε μ᾽ ἀφοσίωση τόν Κύριο (Ρωμ. 12, 11).

Ζήσατε πάνω στή γῆ μέ ἀπολαύσεις καί σπατάλες. Παχύνατε τίς καρδιές σας σάν τά θρεφτάρια, πού τά ἑτοιμάζουν γιά σφάξιμο. (Ἔτσι θά εἶναι καί γιά σᾶς ἡ μέρα τῆς κρίσεως μέρα σφαγῆς σας) (Ἰακ. 5, 5).

Νά εἶστε προσεκτικοί καί ἄγρυπνοι. Ὁ ἀντίπαλός σας διάβολος περιφέρεται σάν τό λιοντάρι πού βρυχιέται, ζητώντας νά καταβροχθίσει κάποιον ἀπό σᾶς, πού στέκεστε στερεοί στήν πίστη (Α’ Πέτρ. 5, 8).

Ἀγρύπνα!... Γιατί ἄν δέν ἀγρυπνᾶς, θά ᾽ρθω σάν τόν κλέφτη, καί δέν θά ξέρεις ποιά ὥρα θά ᾽ρθω νά σέ κρίνω (Ἀποκ. 3, 2 καί 3).

16. Οἱ χριστιανοί ὀφείλουν νά μετανοοῦν διαρκῶς ἀπό τά βάθη τῆς ψυχῆς τους.

Ἐκεῖνο τόν καιρό ἐμφανίσθηκε στήν ἔρημο τῆς Ἰουδαίας ὁ Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής, κηρύττοντας καί λέγοντας: «Μετανοεῖτε, γιατί ἔφτασε ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν» (Ματθ. 3, 1-2).

Ἀπό τότε ἄρχισε ὁ Ἰησοῦς νά κηρύττει καί νά λέει: «Μετανοεῖτε, γιατί ἔφτασε ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν» (Ματθ. 4, 17).

Ἄν δέν μετανοήσετε, θά χαθεῖτε ὅλοι σας μέ τόν ἴδιο τρόπο (Λουκ. 13, 3).

Μετανοῆτε, ἀδελφοί, καί ἐπιστρέψτε στό Θεό, γιά νά ἐξαλειφθοῦν οἱ ἁμαρτίες σας καί νά βρεῖτε ἀνακούφιση ἀπό τόν Κύριο (Πράξ. 3, 19).

Μετανόησε καί κάνε πάλι τά προηγούμενα καλά ἔργα, πού ἔκανες. Ἀλλιῶς, ἄν δέν μετανοήσεις, ἔρχομαι γρήγορα καταπάνω σου καί μετακινῶ τό λυχνοστάτη σου, δηλαδή τήν Ἐκκλησία σου, ἀπό τόν τόπο του (Ἀποκ. 2, 5).

17. Οἱ χριστιανοί, ἄν δέν ξεπεράσουν στά καλά ἔργα τούς δικαίους τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, δέν μπαίνουν στή βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Καί ἄν ἁμαρτάνουν, θά

κολαστοῦν βαρύτερα ἀπό τούς ἀπίστους.

Ἄν ἡ εὐσέβειά σας δέν ξεπεράσει τήν εὐσέβεια τῶν γραμματέων καί τῶν φαρισαίων, δέν θά μπεῖτε στή βασιλεία τῶν οὐρανῶν (Ματθ. 5, 20).

Ἐκεῖνος ὁ δοῦλος πού ξέρει ποιό εἶναι τό θέλημα τοῦ κυρίου του, δέν ἑτοιμάζει ὅμως οὔτε κάνει ὅ,τι θέλει ἐκεῖνος, θά τιμωρηθεῖ αὐστηρά. Ἀντίθετα, ἐκεῖνος πού δέν ξέρει τό θέλημα τοῦ κυρίου του καί κάνει κάτι ἀξιόποινο, θά τιμωρηθεῖ πιό ἐλαφρά. Γιατί σ᾽ ὅποιον δόθηκαν πολλά, πολλά θά τοῦ ζητηθοῦν. Καί σ᾽ ὅποιον δόθηκαν περισσότερα, περισσότερα θά τοῦ ζητηθοῦν (Λουκ. 12, 47-48).

Ὅσοι ἁμάρτησαν χωρίς νά ξέρουν τό νόμο τοῦ Θεοῦ, θά καταδικαστοῦν ὄχι μέ κριτήριο τό νόμο (δηλαδή ἐλαφρότερα). Ὅσοι ὅμως ἁμάρτησαν γνωρίζοντας τό νόμο, θά δικαστοῦν μέ κριτήριο τό νόμο (δηλαδή βαρύτερα) (Ρωμ. 2, 12).

Θά ἦταν καλύτερα γι᾽ αὐτούς νά μήν εἶχαν γνωρίσει τό δρόμο τῆς ἀρετῆς καί τῆς εὐσέβειας, παρά, ἀφοῦ τήν γνωρίσουν, νά ἐγκαταλείψουν τήν ἁγία ἐντολή πού τούς παραδόθηκε (Β’ Πέτρ. 2, 21).

Πηγή: agiazoni.gr